

Verleidelijk mooi

NIKA ZUPANC MET LOLA VOOR MOOOI

haar tenue is onberispelijk. Met dit ensemble kan ze onder gêne solliciteren naar een baantje als nieuwe modgirl. Gecomplimenteerd met haar onberispelijke voorkomen schiet Nika Zupanc (1974, Ljubljana) in lach. De garderobe laat iets zien van de bezieling waarmee de Sloveense haar beroep invult. Vorig jaar was ze een van de uitschieters tijdens de Salone d'Autunno, waar jonge ontwerpers zich in Milaan aan de wereld presenteren. 'Mijn Maid Chair heeft toen veel aandacht gehad. Ik ben zelfs met een bekend meubelmerk in gesprek om hem in productie te nemen. Hopelijk is het volgend jaar zover. De Lola lamp is mijn eerste ontwerp dat deel uitmaakt van mijn officiële collectie. Marcel Wanders van Moooi vond al een tijdje op mijn mailinglist. Toch heb ik hem nooit rechtstreeks benaderd: ik zou een eventuele afwijzing te pijnlijk hebben gevonden. Marcel liet me weten dat de Maid Chair hem beviel. Aangezien ik die tijd aan een ander had beloofd, heeft Moooi zich over de Lola ontfermd. Een enorme stimulans!' De tafellamp, hanglamp en staande lamp van Zupanc ademen dezelfde broeierige boudoiersfeer als haar stoel. 'De Maid Chair volgt de sensuele curves van het vrouwelijke lichaam, bij de Lola is het kantmotief bepalend. De vrouwelijke detaillering wil ik op een ingetogen manier op een object toepassen.' Clinique d'amour is Zupancs meest extravagante interpretatie van een pop, een wieg of een voetenbankje in beperkte oplages. 'Dat zijn voorwerpen die op een symbolische manier met onze beste jeugdherinneringen samenhangen. Het oude vormgevingsadagium – vorm volgt functie – geldt nog steeds. Alleen denk ik dat de betekenis van het begrip functie aan verbreding toe is. We zijn allemaal op zoek naar schoonheid, herinneringen, verhalen. Met mijn vaderlandse-Europese achtergrond kan ik daar een frisse draag aan leveren. Omdat ik tot nu toe beperkt was in mijn technische mogelijkheden werk ik vooral met acryl en polycarbonaat. Ik ben dol op plastic, vooral als ik het toepast in een context waar het eigenlijk niet behoort.' Die dubbelheid leidt tot typeringen van het werk als 'punk elegance' en 'techno chic'. Zupanc speelt met stereotiepen. 'Ik gebruik graag Franse woorden. Niet omdat het zo'n poëtische taal is, maar omdat het een cliché is om Frans als de meest sexy, inrigerende, gevoele en poëtische taal ter wereld te beschouwen. Het is of er in je hoofd een luikje opengaat zodra je Frans hoort. Dat gaat zo ver dat dingen met een Franse naam automatisch je begeerte en hebzucht prikkelen! Mijn ontwerpen gaan evenzeer over gebruikswaarde als over emotionele waarde. Ik ben ervan overtuigd dat goede producten van succesvolle bedrijven altijd de toekomst van twee dingen zijn: innovatieve technologie en 'emotionele ergonomie'. Mijn Lola lamp geeft zacht licht. Maar hij heet niet voor niets Lola. Hij verleent je óók te verleiden.'

